

ΑΠ' ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ

Η ΛΑΟΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΑΠ' ΤΟΥΣ ΣΑΡΑΚΗΝΟΥΣ

Οι άραβικές κίνδυνος και η άμεριμνησία του Βυζαντίου. Οι Σαρακηνοί πειραταί. Ο άρνησίδης ναύαρχος Λέων Τριπολίτης. Η τρομερή επιδρομή. Η μάχη στο λιμάνι της Θεσσαλονίκης. Σφαγή και λεηλασία. Η άπαγωγή των αιχμαλώτων. Άγορές ανθρώπων κ.λ.π. κ.λ.π.

Η Θεσσαλονίκη, η νύμφη του Θερμαϊκού, γνώρισε πολλές φορές, απ' τους αρχαιότερους χρόνους την κτηνωδία και την πίεση του ξένου κατακτητού. Μά η μεγαλύτερη καταστροφή τη βρήκε την εποχή που η Βυζαντινή αυτοκρατορία, νομίζοντας πως και μονάχα τ'όνομα «Ρωμική ίσχυς» δάφτανε για να έμνηδενίση κάθε έχθρό, άφηνε στην Παναγία των Βλαχερνών τη φροντίδα να επαγρυπνή και να προσυλάσση τη δεύτερα, ύστερα απ' την πρωτεύουσα, πόλη της αυτοκρατορίας.

Ένας τρομερός αντίπαλος είχε όρθωθεί τότε, έναντιον της πορφυρας των Καισάρων. Άνθρωποι άγριοι και βάρβαροι ξεκινώντας απ' τα βάθη των όρημων της Άραβίας και ρημάζοντας στη διάβαση τους όσες πολιτείες έβρισκαν μπροστά τους, πλημμύριζαν την Εύρωπη ζητώντας να επιβάλουν στη θέση του Χριστού το δικό τους το Θεό, το Μωάμεθ. Και οι καινούριοι κατακτηταί έφτιαζαν σε λίγο καιρό, με τη φωτιά και το σίδερο, μια μεγάλη, πολύ μεγάλη αυτοκρατορία, τρεις φορές μεγαλύτερη κι' απ' του Μεγάλου Άλεξάνδρου. Και σιγά — σιγά, νατεβαίνοντας προς τη Μεσόγειο έφταναν μια μέρα στα μέρη της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας. Κι' άρχισαν άμέσως να κουρσούν τα παράλια της, να πιάνουν κάθε καράβι που έπεφτε μπροστά τους και να ρημάζουν άνυπεράσπιστα χωριά. Κ' ύστερα γυρζανε στο καταφύγιο τους, όπου μοιραζόντανε τα λάφυρά τους.

Το κυριότερο καταφύγιο των Σαρακηνών, εκείνη την εποχή, ήταν ο λιμάν του Χάνδακος, στην Κρήτη. Εκεί, επί ένα δόκλιο αιώνα, ήτανε συγκεντρωμένοι οι μαύροι πειραταί που είχαν γίνει ο φόβος και ο τρόμος των ελληνικών παραλίων. Κάθε ναυτική συγκοινωνία είχε διακοπή τότε. Και τα μαύρα πανιά των άραβικών καραβιών κυριαρχούσαν σ' όλη τη Μεσόγειο και το Αιγαίο.

Ο Έμιρης της Κρήτης ήταν ο άρχηγός των Κουρσάρων. Και μεταξύ των άραβων ναυάρχων του είχε και ένα... έλληνα τον Λέοντα τον Τριπολίτη. Ο άρνησίδης ναύαρχος αυτός είχε πράγματι, προσφέρει πολλές ύπηρεσίες στον κύριο του. Στα 889 έκυριεύσε το φρούριο της Σάμου, τρομοκράτησε όλο το Αιγαίο και ήλπιζε και αυτήν την Κωνσταντινούπολη. Στα 900, οι Σαρακηνοί κουρσάροι ξεκινώντας και πάλι απ' το καταφύγιο τους, στο Χάνδακα, υπό την άρχηγία του Λέοντος, λεηλατούν τη Λήμνο. Η επιτυχία αυτόν των επιχειρήσεων έκανε τον Λέοντα να συλλάβη το σχέδιο να λεηλατήση και τη Θεσσαλονίκη, την «όρθόδοξον πόλιν». Αυτοκράτορ του Βυζαντίου ήτανε τότε ο Λέων ΣΤ' ο Σοφός, δ μαθητής του Φωτίου. Και άνατάς άρχηγός των Άράβων ο άββασίδης χαλίφης Άμπου'λ Φάδλ Νιζάρ ο έλ Μοκαντέρ Μπιλλάχ, ο όποιος έόπιστεριζε τον προδότη του Λέοντα στα μυσικά του σχέδια. Έτσι λοιπόν τα μαύρα καράβια των Σαρακηνών ξεκίνησαν να πάνε να κουρσούν την δεύτερα «θεοφύλακτον πόλιν», δδηγομένα από ένα χριστιανό όρθόδοξο. (Τι θλιβερή, αλήθεια, που είνε σε μερικά σημεία η ιστορία της Μεγάλης Έλλάδος !)

Την Κυριακή, 31 Ιουλίου 904. Ο ήλιος έλαμπε στον ούρανό, έκανε άφώρητη ζέση και οι Θεσσαλονικείς είχανε σκορπιστή στους

άπειρους κήπους της πόλεως, ζητώντας λίγη σκιά, λίγη δροσιά. Άξαφνα, άκούστηκαν από την παραλία, δυνατές κραυγές όπυγνώσεως. Είχανε δη τα μαύρα πανιά των άραβικών πλοίων. Ο Λέων ο Τριπολίτης πλησιάζει με 54 μεγάλα καράβια, απ' τα όποια το καθένα έφερε 200 αίμοβόρους μαχητάς. Έπληκλούθησε πανικός στην πόλη. Οι άντρες έτρεχαν σπίτι τους να πάρουν τα όπλα τους, ενώ τα γυναίκόπαιδα ζητούσανε να κρυφτούνε στα μοναστήρια και στις εκκλησιές. Η ταραχή αυτή βοήθησε πολύ το Λέοντα να πλησιάση άνερόκλητος τα παράλια. Οι Θεσσαλονικείς μαζεύτηκαν άμέσως στα τείχη της πόλεως. Και τότε άρχισε μια άγρια μάχη : άγρια από μέρος των κουρσάρων' άπελπισμένη από μέρος των πολιορκουμένων — ενώ η γυναίκες τους γονατιστές στις εκκλησιές και σφιγγοντας στην άγκαλιά τους τα παιδιά τους, παρακαλούσανε τη Θεομήτορα να φυλάξη την εύνοουμένη της πόλη.

Τότε ο Λέων για να έπιταχύνη την άλωση της πόλεως έδωσε δύο-δύο τα καράβια του, τα παρέταξε όλα σε μια γραμμή και διέταξε γενική επίθεση. Και ήτανε τέτοια η όρμη των Σαρακηνών, που διέσπασε την άσθενή άλλωστε άμυνα της Θεσσαλονίκης. Οι άντρες έγκάτειναν τα τείχη. Και οι μαύροι πειραταί βγήκανε τότε με τις βάρκες τους στην πόλη. Άρχισε άμέσως το τρομερό μακελειό.

Η Θεσσαλονίκη ήτανε η δευτερεύουσα πόλη του Κράτους όσον άφορζ τον πλούτο, την εύημερία και τη βιομηχανική πρόοδο. Και η οικογένειές της ήταν απ' τις άριστοκρατικώτερες όλης της αυτοκρατορίας.

Οι Σαρακηνοί χόρτασαν αίμα, κείνη τη μέρα. Έσφαζαν γέροντας και γυναίκες, άνδρες και παιδιά. Και τους νέους και τις νέες τους έστοιβαζαν στάνηλια κήτη των καραβιών τους, να τους πωλήσουν στις έβνες άγορές. Δέν άφηναν εκκλησιά ασύλωτη και μοναστήρι με όρθους τους στόλους. Και άφου κουράστηκαν να σφάζουν τόρριξαν στη λεηλασία. Τα διαμαντικά και τα πολύτιμα σκευη τα πετούσαν με το τσουβάλι στα καράβια τους. Έφτασαν τρεις ώρες για να έξημωθή η πρωτεύουσα και να μεταβληθή σε στάχτη κι' έρείπια.

Τότε ο Λέων ο Τριπολίτης, που φοβήθηκε μήπως φτάσουν στο μεταξύ τα κυβερνητικά πλοία και τους κυνηγήσουν, έδωσε το σημείο της άναχωρήσεως. Ο άέρας είχε κοπάσει και οι δυστυχισμένοι οι αιχμαλωτοι που ήτανε στοιβασμένοι σταμπάκια των καραβιών χωρίς να μπορούν ούτε να κάτσουν και να ξεπλωθούν, πέθαιναν ένας ένας απ' την πείνα, απ' τη δίψα, απ' τη ζέση, απ' τη βρώμα. Τα ψάρια του Αιγαίου είχανε χορτάσει από ανθρώπινο κρέας. 22.000 αιχμαλώτους είχε πάρει μαζί του ο αίμοβόρος Λέων.

Οι Σαρακηνοί απ' τη Θεσσαλονίκη τράβηξαν γραμμή για την Εύβοια κι' ύστερα για την Πάτμο· τέλος τα ψηλά βουνά της Κρήτης φάνηκαν στον όρίζοντα και τα καράβια μήχανε στο λιμάνι του Χάνδακος, τη μεγάλη σωματεμπορική άγορα εκείνου του καιρού.

Οι τοῦρκοι, που περίμεναν εκεί, άλάλαζαν απ' τη χαρά τους όταν είδαν να πλησιάζουν τα καράβια τους. Η άποβίβαση των

Ο Γάλλος ποιητής ΑΛΦΡΕ ΝΤΕ ΒΙΝΥ με στολή άξιωματικού.

“ΜΠΟΥΚΕΤΟ”

ΕΒΔΟΜΑΘΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΣΦΟΡΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΟΜΑΔΟΣ ΛΟΓΙΩΝ
ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ ΛΕΚΚΑ 7
ΙΔΡΥΤΙΚΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.000.000

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ “ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ”

“Εσωτερ. δι’ ἐν ἔτος...Δρχ. 130 || “Εξωτερ. δι’ ἐν ἔτος...Δρχ. 180
Αἱ ἐξάμηναι καὶ τριμήναι κατ’ ἀναλογίαν. Αἱ συνδρομαὶ δέον
ν’ ἀπευθύνωνται ὡς ἐξῆς: ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ “ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ”, ΑΘΗΝΑΣ, ΤΗΛΕΦ. 200

Τὸ τεύχος τιμᾶται Δραχμὰς 2,50

Δημοσιεύσεις ὁ στίχος δραχμαὶ 5. Δι’ ἀγγελίας ἰδιαίτεροι συμ-
φωνοῖαι. Τὰ προηγουμένα τεύχη τιμῶνται δραχμὰς 3.

Γενικὸς ἀντιπρόσωπος τοῦ “Μπουκέτου” ἐν Ἀμερικῇ
Μ^τ PETER THEODOROPULOS 1 PEARL ST. CON. STATE NEW YORK, N.Y.

ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ

Γ. Ἀϊβάζη ν, Κάϊρον. Τὰ ποιήματά σας δυστυχῶς, ἀνεπιτυχή.
Εἰς ἀπόδειξιν, παραθέτουμε τὸ κάτωθι διότιχό σας.

“Ἡ πρόωγ σου ἡ ἀγέρωχη, ἀπὸ τὸ κῆμα τρίζει,
Τ’ ἀρμένισμά σου αὐτὸ δά, ἀχ! τὴ καρδιά μου σχίζει.

Ὁ δὲ νο. Παπαενοίγρατίου, Ἐνταῦθα. Τὸ διήγημά σας
αἰχμαλώτων ἐγίνε μέρα σὲ κρυφὴς χαρὰς γιὰ τὰ πλούσια λάφυρα.
Ὅσοι οἱ μεγάλοι σωματέμποροι ἦσαν καὶ παρακολουθοῦσαν
τὰ θύματά τους, χαροῦντο καὶ βλέπανε τόσο πολὺ ἐμπόρευμα
ἐπειδὴ θὰ τὰ ἀγόραζαν σ’ ἐξουτελιστικὴ τιμῇ.

Καὶ πετούσανε τὴν αἰχμαλωτίαν καταγής, δεμένους δυὸ - δυὸ.
“Ἡ γυναῖκες καὶ τὰ παιδιὰ
τῶν Σαρακηνῶν χοροπηθοῦ-
σαν γύρω τους, βρῖσκοντες
ἡδονὴν στὴ θεα τοῦ πόνου,
τόσκις δυστυχίας.

Μεταξὺ τῶν αἰχμαλώτων
ἦσαν καὶ νέες καὶ νέοι τῆς
ἀνωτέρας βυζαντινῆς ἀριστο-
κρατίας τῆς Θεσσαλονίκης,
τὸ ἄνθος, σὲ πνευματικὴ
μόρφωση καὶ εὐγένεια, τῆς
νεολογίας τῆς Ῥωμαϊκῆς αὐ-
τοκρατορίας.

Τὶς λεπτὲς αὐτὲς ὑπάρξεις
τὶς μοίραζαν ἀνά δεκάδες
καὶ ὕστερα τὶς χάριζαν στοὺς
διαφοροὺς πειρατὰς ποὺ ἦσαν
ἐλεύθεροι νὰ κρατήσουν τὸ
μεριδίον τους ἢ νὰ τὸ πουλή-
σουν. Τότε ἐμφανίζονται οἱ
σωματέμποροι ποὺ ἐγδυναν
τὶς νέες καὶ τὶς ἐξέταζαν νὰ
δοῦν ἀν εἶνε καλὴς καὶ ὕστε-
ρα τὶς ἀγόραζαν πέντε -
πέντε, σὲ χαμηλὴ τιμῇ. “Ἡ
σκέλες αὐτὲς μετεφέρθησαν
στὶς πιο μακρινὰς ἐπαρχίας
τῆς ἀπέραντης αὐτοκρατορίας
αὐτῶν Χαλιφῶν, παντοῦ οὗτοι
ὁ νόμος τοῦ Ἀλλάχ ἐπέτρεπε
τέτοιον εἶδος ἀνοσιουργη-
ματι. Τὰ χαρῆμα τῶν μεγα-
στάνων τῆς Ἀραβίας γέμισαν
ἀπ’ τὶς παρθένες τῆς βυ-
ζαντινῆς ἀριστοκρατίας.

Τὰ φοινικὰ ταῦτα περι-
στατικά — ἐργὸ ἐνὸς ἐλ-
ληνος — εἶνε ἀληθινὰ ὡς τὴν
τελευταία τους λεπτομέρεια.
Μὰς τὰ ἐξιστορεῖ ἐνὰς αὐτο-
πτεῖς μάρτυς, ὁ Ἰωάννης, ὁ
Κιμμενιάτης, ἀναγνώστης σὲ
μιὰν ἐκκλησίᾳ τῆς Θεσσαλο-
νίκης, ποὺ εἶχε συληφθῇ καὶ
τοῦτος αἰχμαλώτης καὶ ὁ ὁ-
ποῖος ἔκατσε καὶ ἐγραψε τὸ
θλιβερὸ ἀπομνημονευσμά
του, ὅταν ἐδραπέτευσε ἀπ’
τοὺς Σαρακηνούς καὶ γύρισε
στὴν Κωνσταντινούπολη.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΑΣ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Τὸ “Μπουκέτο” ἀπ’ ἀρχῆς τῆς ἐκδόσεώς του κατέστη τὸ
μοναδικὸν ἐντὺφνημα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, κυκλοφοροῦν
ὑπὲρ τὰς τριακοντα χιλιάδας φύλλα καθ’ ὅλην τὴν Ἑλλάδα.
“Ἡ Διευθύνσις τοῦ Περιεδοικοῦ ἐπιθυμοῦσα νὰ ἐπιτύχῃ τὴν
εὐρυτατὴν διαδοσὶν καὶ ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ, χάριν τῶν ἀπαν-
ταχοῦ ὁμογενῶν, ἀπεφασίσα νὰ ὀρίσῃ τὴν τιμὴν τῆς συν-
δρομῆς ἀντὶ μιᾶς λίρας Ἀγγλίας εἰς δραχ. 180 ἐτησίως, τὴν
ισοδυναμοῦσαν - ἂν λαβῶμεν ὑπ’ ὄψιν τὰ ταχυδρομικά -
πρὸς τὴν συνδρομὴν τοῦ Ἐσωτερικοῦ.

Κατόπιν τούτου οἱ ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Ἕλληνες ἂς σπεύ-
σουν νὰ μᾶς ἀποστείλουν τὰς συνδρομὰς των εἰς δραχμὰς
ἐπωφελοῦμενοι τῆς ἐκπτώσεως τῆς δραχμῆς διὰ τὰς ἐγ-
γραφωμέναι καὶ οὕτω θὰ ἔχουν μὲ ἡμίσειαν περίπου ἀγγλικὴν
λίραν, ἐπὶ ἐν ἔτος τὸ “Μπουκέτο” νὰ τοὺς τέρψῃ καὶ νὰ τοὺς
διασκεδάσῃ.

“Ἄς ἐπωφεληθεὺν αὐτῆς τῆς μοναδικῆς εὐκαιρίας καὶ οἱ
Ἕλληνες τοῦ Ἐσωτερικοῦ γιὰ νὰ ἐγγράψουν συνδρομητὰς
στὸ “Μπουκέτο” τοὺς ξενιτευμένους συγγενεῖς των, προσφέ-
ροντες ἐστὶ σ’ αὐτοὺς τὴν πιὸ εὐχάριστον, τὴν πιὸ τερπνὴν,
τὴν πιὸ ὠφέλιμον πνευματικὴ ἀπόλαυσιν ποὺ μπορεῖ νὰ ἔχῃ
ἕνας Ἕλλην εὐρισκομενὸς μακρὰν τῆς πατρίδος, του.

ἀπολύτως ἀπίθανον καὶ τὸ ἔχετε πολὺ μετρωμένο. Στ. Στὰν ἐλ-
λον. Τὰ ποιήματά σας ἀπ’ ἀρχῆς μέχρι τέλους λανθασμένα μετρικῶς.
Εὐ ἀ γ γ ε λ ο ν Α η μ α κ ο ν. Πειραδῆ. Καὶ τοῦ δικοῦ σας ποιή-
ματος τὸ μέτρο λανθασμένο. Π. Π α π ο υ λ ῖ δ η ν. Τὸ ποίημά σας τὸ
παραδίδωμεν ὁτὸν συγγραφεὰ τοῦ διηγήματος ἀπὸ τὸ ὅποιο τὸ ἐκπεν-
θήτε, καὶ ὁ ὅποιος σὰς ἐγχαρσείθῃ. “Ἄς - “Ἄς. Ἄν ἔχετε δι-
καιον, ἢ μᾶλλον παρεξηγήσατε τὰ λόγια μας. “Ἡ ὁπόδιζις μας ὅτι τε-
κνίος φιλική, καὶ, ἐστίς μάλιστα δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ παραπονοῖσθε...
“Ὅσοιδήποτε καθε παρεξήγησις ἡδὴ τῶρα, δὲν εἶν’ ἐστὶς; Κ. ἰ. ἰ. ο-
ν υ σ ῖ α δ η ν. Τὸ διήγημά σας “Ἐπικεῖκα” δίνει πῶς ἐξῆρθε τὰ
γράμματα. Γιατὶ ὅμως διαλέγετε τόσο θλιβερά θέματα... Φι λ. “Ὁ μ ῖ-
λο Νέων, Κερυνάρ. “Ὁ κ. Χ. Σαματιοῦ θὰ σὰς στείλῃ. Χ. Π α-
α π ε ρ ῖ κ ῖ ῃ, Ἀλεξανδροῦ-πολιν. Θὰ δημοσιεύθῃ. Σὰς ἐγχαρσούμεε.
“Ἄν ἔχετε καὶ ἄλλα στείλτε μᾶς τε τα.

Μ ε λ α γ χ ο λ ῖ κ ὀ ν
Π ο ῖ κ η π α. Ἐνταῦθα. Τὸ
ποίημά σας τὸ ἀφιερώνω σ’
ἐκείνην ὅπου ἀγαποῦσατε, τὴν
δημοσιεύουμε ἔδω.
Τέλος ἀπῆλθεν ἡ πρώτη
τὸ ὄνειρόν μου διελύθη
ὁ “Ἔρως σου πτωχὴ καρδιά
ταχέως φεῦ!.. ἐλθμονήθη
Ἀὐτὰ ψάλλει ὁ ποιητὴς
καὶ ἡ ψυχὴ κοιμάται
δὲν πρέπει φεῦ!.. νὰ ἐξηπνᾷ
ὅστις δὲν ἀγαπᾷται.

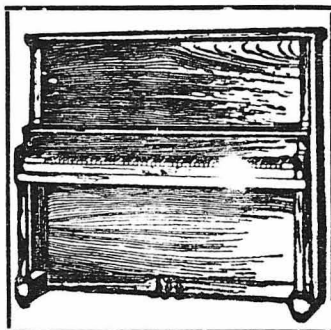
Κοιμῶ ψυχὴ τὸν ὕπνο σου
καὶ εἴν’ ὄνειρόν ὁ βίος
ἢ ἔγερσις εἴν’ ὁ θάνατος
κοιμήσου αἰωνίως

Κοιμῶ ψυχὴ μὴν ἐξυπνὰς
καὶ εἰς λύπην θὲ νὰ σβύσῃς
κοιμήσου καὶ μὴν ἐξυπνὰς
Κοιμῶ νὰ λητμονήσῃς.

Β. Κ α ρ ὀ δ η ν. Τὸ διήγημά
σας ἐπηρεασμένο πολὺ ἀπὸ τὰς
σχολικὰς ἐκδόσεις. Α. Ν. Γ α λ α-
ν η ν. Οἱ μεταφράσεις τοῦ Λα-
μαρτίνου καὶ τοῦ Μισσὲ δυστυχῶς
ἀνεπιτυχεῖς. Γ ο μ. Τὸ ποίημά
σας ἐκτός ἀπὸ τοὺς τέτοιστους
πρώτους στίχους κατὰ τὴν ἄλλα
ἐπιτυχές. Κ. Λ α ν α ὀ ν, Ἐν-
ταῦθα. Σὰς ἐγχαρσούμεε γιὰ τὰ
καλὰ σας λόγια. Τὸ ποίημά σας
ἔχει ὁμοίαν καὶ χάριν, ὅσοι καὶ
ὅμως, ἀντυχῶς, μετρικῶς. Ἄν
μᾶς στείλετε τίποτε ἄλλο τοῦ
αὐτοῦ εἶδους, ἂν ἔχετε; Θ. Α. Φ.
“Ἀνδρῶν. Ἄν ἔχετε δίκην νὰ λέ-
τε οὐκ σὴν στήλῃ των κατὰ
ποσὶν δημοσιεύουμε περὶ
πᾶς ποιημάτων μὲ τὸν σκοπὸν
νὰ... κολλοκώσομεν τοὺς ποιη-
τάς των. Γιὰ τὰς ἀποδείξω-
με δὲ τὸ ἐναντίον σὰς πληρο-
φοροῦμε οὐ τοὺς δικούς σας
“εἰκοσιουλλάβους” στίχους δὲν
τοὺς δημοσιεύουμε γιὰ τὸν ἀ-
πλοῦστα λόγῳ οὐ εἶτε κακό-
τεχοι καὶ ἄμοιροι ποιήσεις.

PIANA PULLMAN

Μὴν ἐκλέγετε τὸ πιάνο σας, χωρὶς νὰ ἔχετε ἐ-
ξετάσει τὰ πιάνα PULLMAN. Ἡ ἀπόκτησις ἐνὸς

πιάνου PULLMAN
σὰς εξασφαλίζει ἀπὸ
ἀπόψεως ποιότητος
ΤΗΝ ΑΡΙΣΤΗΝ,
καὶ ἀπὸ ἀπόψεως
δαπάνης ΤΗΝ Ε-
ΛΑΧΙΣΤΗΝ. Συγ-
κρίνατε ἀμερολή-
πτως. Μεγάλαι εὐ-
κολίαι πληρωμῆς.
Κατάλογοι δωρεάν.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΙΑΝΩΝ ΣΤΑΡΡ

12—Στοὰ Ἀρσακείου—12